

Gerrid Setzer

Tweemaal 490 jaar

2 Kronieken 36:21; Daniël 9:24

De Israëlieten hielden zich 490 jaar lang niet aan het voorschrift ten aanzien van het sabbatsjaar – een jaar van rust na elke periode van 7 jaar arbeid, en ook een rustjaar wat betreft het bewerken van het land (Lev. 25:8-13). Telkens na 7 jaarweken – 49 jaar – brak het 50^e jaar aan, het heilige jubeljaar. In dat jaar kreeg het land en kregen al haar inwoners rust. Iedereen, die door zijn schuldeisers als slaaf was verkocht, werd vrijgelaten, herkreeg zijn bezittingen en keerde terug naar zijn familie.

We lezen nergens in de Bijbel dat de Israëlieten de wetten ten aanzien van de sabbatsjaren en het jubeljaar gehouden hebben. Daarom werden ze gevankelijk weggevoerd en bleven ze 70 jaar lang in ballingschap. Want ze hadden 490 jaar lang geen sabbatsjaar gehouden, dus in totaal 70 jaar. Zo kreeg het land ten slotte toch de benodigde rust.

Deze 490 jaar liepen ten einde, toen de Babyloniërs de Joden in ballingschap voerden (het gaat om de eerste wegvoering in het jaar 605 v. Chr.). Als men die jaren terugrekent, komt men bij het jaar 1095 voor Christus, toen de richter Samuel leefde. De tijd van de grote conflicten, zoals beschreven in Jozua en Richteren, was toen voorbij. Het volk had rust en het was geen probleem om de sabbatsjaren te onderhouden. Maar dat hebben ze 490 jaar lang niet gedaan.

Kort voor het einde van de 70 jaar ballingschap ontdekte Daniël in de profeet Jeremia dat de Babylonische ballingschap spoedig zou eindigen (Dan. 9:2). Toen hij hierover tot God bad, gaf de Heere hem via de engel Gabriël een belangrijke

openbaring. Er zouden nog eens 490 jaar (70 weken van 7 jaar) voorbij moeten gaan voor Zijn volk (Dan. 9:24), voordat er weer een grote verandering zou plaatsvinden. Uitgangspunt voor de berekening van deze 490 jaar is het edict om Jeruzalem weer op te bouwen in het jaar 445 v. Chr. (Neh. 2), toen er weer een stabiele situatie was ontstaan waarin de Joden in veiligheid konden leven.

Na deze 490 jaar volgt er geen gevangenschap meer, maar zullen de langverwachte zegeningen van het Vrederijk aanbreken (Dan. 9:24). De zonden van het volk zullen op grond van het werk van Christus worden weggedaan, de profetieën gaan in vervulling, de tempel zal weer aan God worden gewijd en Hij zal daar weer wonen.

Deze 490 jaar zijn tot op heden nog niet verstreken; want de telling ervan werd onderbroken voor het volk Israël, nadat de Messias werd uitgeroeid (Dan. 9:26). De laatste jaarweek van Daniël moet nog steeds in vervulling gaan. Nu wordt er eerst een volk voor Gods naam verzameld uit de volken. Maar wanneer de volheid van de volken is binnengegaan (Rom. 11:25), zal de profetische klok weer gaan tikken voor Israël.
